

Teshuvah - Chapter Eight

Translated by Eliyahu Touger

SHOW CONTENT IN:

Both

English

Hebrew

[« Previous](#)
Teshuvah - Chapter Seven

[Next »](#)
Teshuvah - Chapter Nine

1 The good that is hidden for the righteous is the life of the world to come. This will be life which is not accompanied by death and good which is not accompanied by evil. The Torah alludes to this in [the promise, [Deuteronomy 22:7](#)]: "So that good will be granted you and you will live long."

The oral tradition explains: "So that good will be granted you" - in the world that is entirely good; "and you will live long" - in the world which is endlessly long, the world to come.

The reward of the righteous is that they will merit this pleasure and take part in this good. The retribution of the wicked is that they will not merit this life. Rather, they will be cut off and die.

Whoever does not merit this life is [truly] dead and will not live forever. Rather, he will be cut off in his wickedness and perish as a beast. This is the intent of the meaning of the term *karet* in the Torah as [[Numbers 15:31](#)] states: "That soul shall surely be cut off."

[Based on the repetition of the verb,] the oral tradition explains: *hikaret* means to be cut off in this world and *tikaret*, to be cut off in the world to come. After these souls become separated from bodies in this world, they will not merit the life of the world to come. Rather, even in the world to come, they will be cut off.

א הטובה הצפונה לצדיקים היא חיי העולם הבא והיא החיים שאין מות עמהן והטובה שאין עמה רעה. הוא שכתוב בתורה (דברים כב ז) "למען ייטב לך והארכת ימים". מפי השמועה למדו למען ייטב לך לעולם שכלו טוב והארכת ימים לעולם שכלו ארוך. וזה הוא העולם הבא. שכל הצדיקים הוא שיזכו לנעם זה ויהיו בטובה זו. ופרעון הרשעים הוא שלא יזכו לחיים אלו אלא יכרתו וימותו. וכל מי שאינו זוכה לחיים אלו הוא המת שאינו חי לעולם אלא נכרת ברשעו ואבד כבהמה. וזהו כרת הכתובה בתורה שנאמר (במדבר טו לא) "הכרת תכרת הנפש ההיא". מפי השמועה למדו הכרת בעולם הזה תכרת לעולם הבא. כלומר שאותה הנפש שפרשה מן הגוף בעולם הזה אינה זוכה לחיי העולם הבא אלא גם מן העולם הבא נכרתת:

2 In the world to come, there is no body or physical form, only the souls of the righteous alone, without a body, like the ministering

angels. Since there is no physical form, there is neither eating, drinking, nor any of the other bodily functions of this world like sitting, standing, sleeping, death, sadness, laughter, and the like.

Thus, the Sages of the previous ages declared: "In the world to come, there is neither eating, drinking, nor sexual relations. Rather, the righteous will sit with their crowns on their heads and delight in the radiance of the Divine Presence."

From that statement, it is clear that there is no body, for there is no eating or drinking. [Consequently,] the statement, "the righteous sit," must be interpreted metaphorically, i.e., the righteous exist there without work or labor.

Similarly, the phrase, "their crowns on their heads," [is also a metaphor, implying] that they will possess the knowledge that they grasped which allowed them to merit the life of the world to come. This will be their crown. A similar [usage of this metaphor was employed by] Solomon [Song of Songs 3:11]: "The crown with which his mother crowned him."

[Support for the concept that this does not refer to a physical crown can be brought from the prophecy, Isaiah 51:11]: "Eternal joy will be upon their heads." Joy is not a physical entity which can rest on a head. Similarly, the expression "crown" used by the Sages [refers to a spiritual concept], knowledge.

What is meant by the expression, "delight in the radiance of the Divine Presence"? That they will comprehend the truth of Godliness which they cannot grasp while in a dark and humble body.

ב הַעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ גּוּף וְגוּיָה אֶלָּא נַפְשׁוֹת הַצְּדִיקִים בְּלִבְדּ בְּלֹא גּוּף כְּמַלְאכֵי הַשָּׁרֵת. הוֹאִיל וְאֵין בּוֹ גּוּיּוֹת אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִּיָּה וְלֹא דְבַר מִכָּל הַדְּבָרִים שְׂגוּפוֹת בְּנִי אָדָם צְרִיכִין לָהֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא יֵאָרַע דְּבַר בּוֹ מִן הַדְּבָרִים שְׂמֵאֲרַעִין לְגוּפוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה. כְּגוֹן יְשִׁיבָה וְעִמְדָה וְשִׁנָּה וּמִיתָה וְעֶצֶב וּשְׁחֹק וְכִיּוּצָא בְהֵן. כִּד אָמְרוּ חֲכָמִים הָרֵאשׁוֹנִים (גמרא ברכות ז' א) "הַעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִּיָּה" וְלֹא תִשְׁמֵשׁ (גמרא ברכות ז' א) "אֶלָּא צְדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעִטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשֵׁיהֶן וְנִהְיִין מִזִּיו הַשְּׂכִינָה". הֲרִי נִתְבָּרַר לָךְ שְׂאֵין שָׁם גּוּף לְפִי שְׂאֵין שָׁם אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה. וְזֶה שְׂאֲמְרוּ צְדִיקִים יוֹשְׁבִין דְּרַךְ חִידָה אָמְרוּ. כְּלוּמַר הַצְּדִיקִים מְצוּיִין שָׁם בְּלֹא עֵמֶל וּבְלֹא יְגִיעָה. וְכֵן זֶה שְׂאֲמְרוּ עִטְרוֹתֵיהֶן בְּרֵאשֵׁיהֶן כְּלוּמַר דַּעַת שִׁידְעוּ שְׂבִגְלָלָה זְכוּ לְחַיֵּי הַעוֹלָם הַבָּא מְצוּיָה עִמְהֶן וְהִיא הַעֲטָרָה שְׂלָהֶן כְּעִנְיֵן שְׂאֲמַר שְׁלֹמֹה (שיר השירים ג' יא) "בְּעֲטָרָה שְׂעֲטָרָה לֹא אִמּוֹ". וְהֲרִי הוּא אוֹמֵר (ישעיה לה י) "וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשֵׁם" וְאֵין הַשְּׂמִחָה גּוּף כְּדִי שְׂתַנּוּחַ עַל הָרֵאשׁ. כִּד עֲטָרָה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמִים כָּאֵן הִיא הַיְדִיעָה. וּמֵהוּ זֶה שְׂאֲמְרוּ נִהְיִין מִזִּיו הַשְּׂכִינָה. שִׁידְעִים וּמְשִׁיגִין מְאֲמַתַּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵה שְׂאִינָם יוֹדְעִים וְהֵם בְּגוּף הָאֶפֶל הַשְּׂפֵל:

3 The term "soul" when used in this context does not refer to the soul which needs the body, but rather to "the form of the soul," the knowledge which it comprehends according to its power. Similarly, it comprehends abstract concepts and other matters. This is "the form" whose nature we described in the fourth chapter of *Hilchot Yesodei HaTorah*. This is the soul referred to in this context.

Since this life is not accompanied by death - for death is an event associated with the body alone and, in that realm, there is no body - it is called "the bond of life," as [Samuel 25:29] states: "And the soul of my master will be bound up in the bond of life." This is the reward above which there is no higher reward and the good beyond which there can be [other] good. This was [the good] desired by all the prophets.

4 How many metaphoric terms have been used to refer to [the world to come]! "The mountain of God" [Psalms 24:3], "His holy place" [*ibid.*], "the holy path" [Isaiah 35:8], "the courtyards of God" [Psalms 65:5, 92:14], "the pleasantness of God" [*ibid.* 27:4], "the tent of God" [*ibid.* 15:1], "the palace of God" [*ibid.* 5:8], "the house of God" [*ibid.* 27:4], "the gate of God" [*ibid.* 118:20].

The Sages referred to this good which is prepared for the righteous with the metaphor: "the feast." Generally, it is referred to with the term "the world to come."

ג כָּל נֶפֶשׁ הָאֲמוּרָה בְּעֵינֵי זֶה אֵינָה הַנְּשָׁמָה הַצְּרִיכָה לְגוֹף אֲלֵא צוּרַת הַנְּפֶשׁ שֶׁהִיא הַדְּעָה שֶׁהַשִּׁיגָה מֵהַבּוֹרָא כְּפִי כְּחַה וְהַשִּׁגָה הַדְּעוֹת הַנִּפְרָדוֹת וְשֶׁאֵר הַמַּעֲשִׂים וְהִיא הַצּוּרָה שֶׁבְּאֲרָנוּ עֵינֵינוּ בְּפֶרֶק רַבִּיעִי מֵהַלְכוֹת יְסוּדֵי הַתּוֹרָה הִיא הַנִּקְרָאת נֶפֶשׁ בְּעֵינֵי זֶה. חַיִּים אֵלוֹ לְפִי שְׂאִין עִמָּהֶם מוֹת שְׂאִין הַמּוֹת אֲלֵא מִמְאָרְעוֹת הַגּוֹף וְאִין שֶׁם גּוֹף נִקְרָאוּ צְרוּר חַיִּים שְׁנֵאֲמַר (שְׁמוּאֵל א כה כט) "וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנָי צְרוּרָה בְּצְרוּר חַיִּים". וְזֶהוּ הַשְּׂכָר שְׂאִין שְׂכָר לְמַעֲלָה מִמֶּנּוּ וְהַטּוֹבָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ טוֹבָה וְהִיא שֶׁהַתְּאוּוֹ לָהּ כָּל הַנְּבִיאִים:

ד וְכִמָּה שְׁמוֹת נִקְרָאוּ לָהּ דְרָדָּ מְשָׁל. הַר ה'. וּמְקוֹם קִדְשׁוֹ. וְדְרָדָּ הַקִּדְשׁ. וְחֻצְרוֹת ה'. וְנַעַם ה'. וְאֶהֱלֵ ה'. וְהִיכַל ה'. וּבֵית ה'. וְשַׁעַר ה'. וְחֻכְמִים קִרְאוּ לָהּ דְרָדָּ מְשָׁל לְטוֹבָה זֶה הַמְזַמְנָת לְצַדִּיקִים סְעֻדָה. וְקוֹרִיז לָהּ בְּכָל מְקוֹם הָעוֹלָם הַבָּא:

5 The retribution beyond which there is no greater retribution is that the soul will be cut off and not merit this life as [Numbers 15:31] states: "This soul shall surely be cut off. His sin shall remain upon him."

This refers to the obliteration of the soul which was referred to by the prophets with the following metaphoric terms: "the pit of destruction" [Psalms 55:24], "obliteration" [*ibid.* 88:12], "the bonfire" [Isaiah 30:33], "the leech" [Proverbs 30:15]. All the synonyms for nullification and destruction are used to refer to it for it is the [ultimate] nullification after which there is no renewal and the [ultimate] loss which can never be recovered.

ה הַנְּקָמָה שְׂאִין נִקְמָה גְּדוּלָה מִמֶּנָּה שֶׁתְּכַרַת הַנֶּפֶשׁ וְלֹא תִזְכֶּה לְאוֹתָן הַחַיִּים שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר טו לא) "הַכֶּרֶת תְּכַרַת הַנֶּפֶשׁ הַהִיא עֲוֹנָה בָּהּ". וְזֶה הָאֲבֵדוֹן הוּא שְׁקוּרִין אוֹתוֹ הַנְּבִיאִים דְּרָדָּךְ מִשָּׁל בְּאֵר שַׁחַת וְאֲבֵדוֹן וְתַפְתָּה וְעֵלִיקָה וְכָל לְשׁוֹן כְּלִיָּה וְהַשְׁחָתָה קוֹרְאִין לוֹ לְפִי שֶׁהִיא הַכְּלִיָּה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ תְּקוּמָה וְהַהֶפְסֵד שְׂאִינוֹ חוֹזֵר לְעוֹלָם:

6 Lest you think lightly of this good, [the world to come], imagining that the reward for the mitzvot and for a person [following] completely the paths of truth is for him to eat and drink good foods, have intercourse with beautiful forms, wear garments of linen and lace, dwell in ivory palaces, use utensils of gold and silver, or other similar ideas, as conceived by the foolish, decadent Arabs, who are flooded with lewdness.

In contrast, the sages and men of knowledge know that all these matters are vain and empty things, without any purpose. They are only considered of great benefit to us in this world because we possess a body and a physical form. All these matters are the needs of the body. The soul only desires them and lusts for them because of the needs of the body, so that its desires will be fulfilled and its health maintained. In a situation, where there is no body, all of these matters will be nullified.

There is no way in this world to grasp and comprehend the ultimate good which the soul will experience in the world to come.

We only know bodily good and that is what we desire. However, that [ultimate] good is overwhelmingly great and cannot be compared to the good of this world except in a metaphoric sense.

In truth, there is no way to compare the good of the soul in the world to come to the bodily goods of this world. Rather, that good is infinitely great, with no comparison or likeness. This is alluded to by David's statement [Psalms 31:20]: "How great is the good that You have hidden for those who fear You."

ו שְׁמָא תַקַּל בְּעֵינַיִךְ טוֹבָה זֹו וְתִדְמָה שְׂאִין
 שְׂכַר הַמִּצְוֹת וְהִיּוֹת הָאָדָם שְׁלֵם בְּדַרְכֵי
 הָאֵמֶת אֵלֹא לְהִיּוֹתוֹ אוֹכֵל וְשׂוֹתָה מֵאֲכָלוֹת
 טוֹבוֹת וּבוֹעֵל צוּרוֹת נְאוֹת וְלֹבֵשׁ בְּגָדֵי שֵׁשׁ
 וְרִקְמָה וְשׂוֹכֵן בְּאַהֲלֵי שֵׁן וּמִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֵלֵי
 כֶּסֶף וְזָהָב וְדוֹבְרִים הַדּוֹמִים לְאֵלוֹ כְּמוֹ
 שְׂמֵדְמִין אֵלוֹ הָעֲרַבִּים הַטְּפָשִׁים הָאֲוִילִים
 הַשְּׁטוּפִים בְּזָמָה. אֲבָל הַחֲכָמִים וּבַעֲלֵי דַעְיָה
 יָדְעוּ שְׁכָל הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ דְּבָרֵי הַבְּאִי וְהַבֵּל
 הֵם וְאִין בְּהֵם תּוֹעֵלֶת וְאִינָה טוֹבָה גְּדוֹלָה
 אֲצִלְנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵלֹא מִפְּנֵי שְׂאֵנוּ בְּעֵלֵי
 גּוֹף וְגוּיָה, וְכָל הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ צְרִכֵי הַגּוֹף הֵם
 וְאִין הַנְּפֶשׁ מִתְאַוֶּה לָהֶם וּמִחֲמַדְתָּן אֵלֹא
 מִפְּנֵי צְרָךְ הַגּוֹף, כְּדֵי שְׂיִמְצָא חֲפָצוֹ וְיַעֲמֵד
 עַל בְּרִיו. וּבְזָמַן שְׂאִין שֵׁם גּוֹף נִמְצָאוּ כָּל
 הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ בְּטָלִים. הַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה
 שֶׁתְּהִיָּה בָּהּ הַנְּפֶשׁ בְּעוֹלָם הַבְּאִי אִין שׁוֹם
 דְּרָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהַשִּׁיגָה וְלִידַע אוֹתָהּ.
 שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵלֹא טוֹבַת
 הַגּוֹף וְלָהּ אָנוּ מִתְאַוִּין. אֲבָל אוֹתָהּ הַטּוֹבָה
 גְּדוֹלָה עַד מְאֹד וְאִין לָהּ עֵרֶךְ בְּטוֹבוֹת הָעוֹלָם
 הַזֶּה אֵלֹא דְרָךְ מְשָׁל. אֲבָל בְּדַרְךְ הָאֵמֶת
 שְׂנַעֲרָךְ טוֹבַת הַנְּפֶשׁ בְּעוֹלָם הַבְּאִי בְּטוֹבוֹת
 הַגּוֹף בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתָּה אִינּוּ כּוֹ.
 אֵלֹא אוֹתָהּ הַטּוֹבָה גְּדוֹלָה עַד אִין חֲקַר וְאִין
 לָהּ עֵרֶךְ וְדַמְיוֹן. הוּא שְׂאֵמֵר דְּוֹד (תְּהִלִּים לֹא
 כ) "מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאִיִךְ" וְגו':

7 How very much did David desire the life of the world to come as implied by [Psalms 27:13]: "Had I not believed that I would see the goodness of God in the land of the living!"

The Sages of the previous generations have already informed us that man does not have the potential to appreciate the good of the world to come in a full sense nor can anyone know its greatness, beauty, and power except God, alone.

All the beneficence which the prophets promised Israel in their visions are only physical concerns which Israel will appreciate in the Messianic age when dominion [over the world] will return to Israel. However, the good of the life of the world to come has no comparison or likeness, nor was it described by the prophets, lest with such a description, they diminish it.

This [was implied] by [Isaiah's (64:3)] statement: "No eye has ever seen, O God, except for You, what You will do for those who wait for You;" i.e. the good which was not perceived by the vision of a prophet and is perceived by God alone, this was created by God for those who wait for Him.

The Sages declared: "All the prophets only prophesied about the Messianic Age. However, regarding the world to come - 'No eye has ever seen, O God, except for You.'

8 The Sages did not use the expression "the world to come" with the intention of implying that [this realm] does not exist at present or that the present realm will be destroyed and then, that realm will come into being.

The matter is not so. Rather, [the world to come] exists and is present as implied by [Psalms 31:20]: "How great is the good] that You have hidden... which You have made...." It is only called the world to come because that life comes to a man after life in this world in which we exist, as souls [encloded] in bodies. This [realm of existence] is presented to all men at first.

ז וכמה כמה דוד והתאוה לחיי העולם הבא שנאמר (תהילים כו יג) "לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים". כבר הודיעונו החכמים הראשונים שטובת העולם הבא אין פח באדם להשיגה על בריה ואין יודע גדלה ויפיה ועצמה אלא הקדוש ברוך הוא לבדו. ושכל הטובות שמתנבאים בהם הנביאים לישראל אינן אלא לדברים שבגוף שנהנין בהן ישראל לימות המשיח בזמן שתשוב הממשלה לישראל. אבל טובת חיי העולם הבא אין לה ערך ודמיון ולא דמוה הנביאים כדי שלא יפחתו אותה בדמיון. הוא שישעיהו אמר (ישעיה סד ג) "עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחבה לו". כלומר הטובה שלא ראתה אותה עין נביא ולא ראה אותה אלא אלהים, עשה אותה האלהים לאדם שמתחבה לו. אמרו חכמים כל הנביאים כלן לא נבאו אלא לימות המשיח אבל העולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך:

ח זה שקראו אותו חכמים העולם הבא לא מפני שאינו מצוי עתה וזה העולם אויבד ואחר כך יבוא אותו העולם. אין הדבר כן. אלא הרי הוא מצוי ועומד שנאמר (תהילים לא כ) "אשר צפנת ליראיך פעלת" וגו'. ולא קראוהו עולם הבא אלא מפני שאותן החיים באין לו לאדם אחר חיי העולם הזה שאנו קיימים בו בגוף ונפש וזהו הנמצא לכל אדם בראשונה:

[« Previous](#)
Teshuvah - Chapter Seven

Next »
Teshuvah - Chapter Nine

Translated by Eliyahu Touger

Published and copyright by Moznaim Publications, all rights reserved.
To purchase this book or the entire series, please [click here](#).

The text on this page contains sacred literature. Please do not deface or discard.

Vowelized Hebrew text courtesy Torat Emet under CC 2.5 license.

© Copyright, all rights reserved. If you enjoyed this article, we encourage you to distribute it further, provided that you comply with Chabad.org's copyright policy.